

ОТКЪДЕ СЕ ВЗЕМА ВЛИЯНИЕТО НА САТАНАТА В ЖИВОТА НА ОТДЕЛНИЯ ЧОВЕК

Когато човек с тежки проблеми дойде при свещеника да търси помощ, необходимо е, с Божията помощ, той да се постарее да разпознае кой е основният проблем на човека и къде се крие причината конкретно на този основен проблем; необходимо е да се види кога и къде е възникнал проблема и откъде и по какъв начин злото се е вмъкнало в живота на въпросния човек. Това е необходимо да се разпознае във всяка конкретна ситуация, за да може на човека да се помогне да се освободи и излезе от този омагьосан кръг.

Въз основа на дългогодишния си личен опит преди всичко, а след това, като си сътрудничих с хора, които се занимаваха с тази проблематика, както и като четях литература с теми от тази сфера, стигнах до схващането, че съществуват множество източници и множество пътища, по които злото може да влезе в живота на някой човек.

Основният проблем, който измъчва някой човек, и който след това се трансформира, като умножава множество трудности, има своята основна причина, която може да се намира в:

- **родословното дърво;**
- **душевните рани;**
- **личните грехове;**
- **сатанинските практики.**

Съществено е да се знае, че всичките четири

области са причинно-следствено свързани, че с влиянието си се преплитат в живота на отделния човек и че съществуването на проблеми в една област осигурява възможност за по-лесно проникване на злото в друга област.

1. Родословно дърво

Всеки, без съмнение, е лично отговорен пред Бога за своите дела. Това ясно се вижда от много библейски послания. Но в Библията има и такъв текст: „Господ е Бог милостив и милосърден, дълготърпелив, многомилостив и истинен! Той проявява милост към хиляди поколения; Той прощава вина, престъпление и грях, но не оставя без наказание, Той налага наказание за вината на бащите върху деца, внуци и правнуци“ (Изход, 34,6-7). С други думи, ако нашите предци – родители, деди или прадеди са вършили отделни злини през живота си, тогава проклятието по своеобразен начин преминава върху тяхното потомство, защото всички сме свързани духовно като звена на верига; и колкото по-здрава е кръвната връзка, толкова по-силно е влиянието. Както се пренасят различни физически болести – т. нар. наследствено обременяване, също така, по свой начин, се пренася и духовното. То, като особено тежко обременяване, може да се прояви, ако нашите предци не са се покаяли за своите грехове. Особено мъчително е, ако в семейството е станало някакво убийство или самоубийство, ако някой е умрял внезапно, ако е бил член на някоя престъпна партия, политическа организация или идеология (напр. фашистка или комунистическа), ако не се знае къде е

гробът на някои от нашите предци, ако са им се случвали някакви странни неща, като напр. ужасна смърт на малки деца и подобни, ако някой от нашите предци посветил живота си на Бога, а потъпкал обетите си или станал отстъпник от Църквата, освен това – ако някой е извършил прелюбодеяние, блудство, преднамерен аборт, тежка кражба, хазарт, зависимост от алкохол, наркотици и подобни. Много силно могат да се почувстват върху потомците последиците от греховете омраза и непроставане. Хора, които са вършили такава злина, а не са се покаяли, не само че много са обременили себе си, но и на потомците си са оставили тежко наследство, което толкова ги обременява, че много трудно намират изход от такава ситуация. Особено важно е да се споменат случаите, когато предците са се занимавали с разни магьоснически и окултни практики. В живота на тези хора може да се усети много интензивно въздействие на Сатаната, неговата мощ и силното му влияние.

Следователно, трябва да знаем, че съществува негативно духовно наследство, което получаваме от нашите предци и което влиза в живота ни просто в момента на зачатие. Затова е особено важно да уредим сметките си с Бога, за да спасим душата си и за да не бъдем пречка за спокойствието в живота на потомците си.

На нашите предци трябва да прощаваме, за душите им често от сърце да се молим и да живеем с всичко, което майката Църква ни е дала като средства за спасение.

2. Душевные рани

Основният проблем на човек, който се е обърнал за помощ към свещеник, може да се намира в някоя негова душевна (емоционална) рана. Травмите, които изживяваме от самия момент на зачатията нататък, много негативно влияят на целия ни живот. Особено тежки са тези травми и дълбоко потиснати, когато се случат до третата-четвъртата година на живота. С две думи, нашият дух е един и същ и в момента на зачатията, и сега, и той вижда и знае, а душата усеща цялата болка, която ѝ се причинява, но в пренаталния период на живота и в ранното детство не можем да възприемаме рационално онова, което ни се случва и сме безпомощни да се защитаваме.

Когато човек претърпи тежка травма в този деликатен период от живота, неговата душа бива засегната. Детето е наранено от греха; но това не е негов грях, а грях на лицето, което го е наранило. Оттогава то става емоционално разстроено. Чувствата, които доминират в човек, на който е нанесена тежка душевна рана, обикновено са: чувство на отритнатост, чувство за вина, чувство за малоценност или чувство на страх. Това са най-честите основни проблеми, които пораждат нови конкретни проблеми, дори и във физическата сфера. По такъв начин, своя причина в основната емоционална рана могат да имат множество психосоматични заболявания, а освен това астма, алергии, мигрена...

На пръв поглед би се заключило, че емоционалните рани нямат своя основна причина във влиянието на Лукавия. Но това не е вярно. Имат. Основната рана е възникнала като последица от нечий

чужд акт на грях над лицето, което е наранено, а в грях винаги ни въвежда Сатаната. Затова, когато имаме човек, на когото основната причина за проблема е в емоционална рана, докато молим за емоционално изцеление на този човек, трябва да молим и за духовно освобождаване, както и за Божия прошка за лицето, което е извършило греха, като е наранило този човек. Също така, трябва да се молим и за това човекът, който е наранен да прости на онзи, който го е наранил.

Душевните или емоционалните рани винаги са толкова по-силни, колкото лицето, което ни ги е нанесло, е по-близко по кръв (баща, майка, брат...). Така, често се случва, че като се молим за майката, оздравява и детето, или, за да оздравее майката, трябва да се молим за изцеление и освобождение на нейния баща или дори съпруг и подобни.

Човек може да получи емоционални рани в по-късен период на живота. Те могат да бъдат много тежки, но обикновено не са толкова дълбоко потиснати в подсъзнанието, както когато ги получим в ранен период от живота. И тези рани могат да бъдат причинени от чужд грях (например, чрез изнасилване, присъствие при тежко престъпление и подобни); отговорността на жертвата може да бъде до степента, до която тя е извършила греха небрежност, неблагоприятност и т. н.

Проблемът с лицата, чиято основна причина за затруднения е душевна рана, се състои в това, че обикновено преминават през множество окултни практики, докато стигнат до свещеник, като тогава цялата ситуация е още по-тежка. При тях, значи, Сатаната може да бъде и причина на основния проблем, и пречка за откриване и изцеление от тази основна причина на всички проблеми.

Хората, които имат тежка душевна рана, често са нападани от дух на омраза и непрощаване, който толкова ги обсебва, че разбива живота им и ги въвлича в тежък грях спрямо себе си и другите. Емоционалното изцеление и освобождение на такъв човек идва, когато той истински реши да приеме Бога и дълбоко и искрено прости на онзи, който го е наранил. Трябва също така да кажем, че психиатрията и медицината тук имат много малък ефект. Това е област от нашия живот, в която Сатаната, предимно чрез нечий чужд грях, има влияние върху нас. Тази ситуация и всичко свързано с нея трябва да предадем на Исус и в Него да заобичае себе си и онези, които са ни наранили.

3. Лични грехове

Най-честата причина за влияние на Сатаната върху човека, са неговите лични грехове. Личните грехове включват съзнателно и доброволно решение на някой човек срещу Бога. Имат различна тежест, а могат да се извършат чрез мисъл, дума, дело и опущение. Най-тежки обикновено са греховете, извършени на дело, защото делото е винаги завършен акт. Но трябва да се каже, че реалната тежест на всеки наш личен грях знае само Бог.

Когато говорим за греха като за източник на сатанинско влияние в живота на човека, ясно е, че всеки личен грях е решение срещу Бога, в полза на Сатаната. Следователно, в момента, когато човек се съгласява да извърши грях, решава в полза на Сатаната и още в този момент Лукавият влиза в живота му и в определена степен получава власт над него. Този грях може да бъде

толкова разрушителен, та после да открием, че той е основната причина за всички наши проблеми. Човекът, който продължава да живее в този грях, още по-силно бива нападан от всеки опасен вирус на злото и все по-често е изложен на изкушение. А грехът, който е болест на духа, продължава да се разпространява, и заради него заболява и душата, та дори и тялото.

С оглед на тематиката на настоящата книга, тук ще се спрем специално на греховете срещу първата Божия заповед, греховете на идолопоклонството. Знаем, че, в края на краищата, нарушаването на първата Божия заповед включва нарушаване на всички Божии заповеди. А и Сатаната знае това. Знае, че ако склони човека да каже на Бога НЕ и вземе решение в негова, на Дявола, полза, успял е горе-долу във всичко останало. С други думи, **Лукавият е баща на лъжата, клеветник на нашите братя и убиец на хора, и е ясно накъде отива животът на човек, който му се е поклонил.** Затова той прави всичко, за да въведе човека в този грях и, за да осъществи това, може да „се преобразява в ангел на светлината“ (сравни II посл. коринт., 11,14).

Човекът от нашия век живее или в среда, в която всеки авторитет се е отрекъл от Бога или открито се е обърнал срещу него, или пък в среда, в която няма нито авторитети, нито отговорности, в която всичко е позволено. А тези две злини, за съжаление, отлично се допълват една друга.

Младите хора днес много често биват прелъстявани от греха на сексуалността, като ги уверяват, че предбрачните отношения са нещо съвсем естествено, и че самозадоволяването на човека успокоява и канализира неговата енергия и напрегнатост. Колко зло се разпространява сред младите

чрез безсрамни списания, които, за съжаление, в семействата донасят самите родители и по този начин погубват децата си! Младите биват убеждавани, че алкохолът и наркотиците освобождават от тревогите и травмите. Лукавият им се предлага чрез магия и различни окултни практики. В тези практики те започват да влизат горе-долу съзнателно, като извършват тежкия грях на идолопоклонничеството. Когато след това техните проблеми наистина станат тежки, обръщат се към разни лъжелечители или влизат в разни секти, вместо да се обърнат към Бога и служителите на Църквата. Зло върху зло, както казва пословицата, но знаем, че Сатаната не може да изгони Сатаната.

За всеки грях, а особено за онзи, в който лежи основната причина за всички наши последващи проблеми, трябва дълбоко да се покаем, да се изповядаме, да се откажем от греха, да принесем жертва за изкупление за обида на Бога и да се влеем във великото Божие милосърдие. Само по такъв начин човек се освобождава от сатанинското влияние, което, чрез личния грях, е влязло в неговия живот. Най-опасно, рисковано, е когато човек упорства в греха, когато иска да съгрешава, като прави от един определен грях или от много грехове свои отвратителни богове. Трябва да унищожим всички идоли и на първо място в живота си да поставим Бог, Триединния Бог, който се откри пред нас чрез Исус Христос, нашия Господ.

4. Сатанински практики

Това е една доста обширна тема, по която много е написано, но която изобщо не е проучена докрай. Тъй

като Лукавият се стреми да замаскира и обърка всичко, понякога е много трудно да се дефинира кое какво е и къде спада нещо в неговите далавери. Слугите на Сатаната често се занимават с различни окултни практики, а онова, което вършат, често обвиват в научно доказуеми формули, а всичко това пък винаги – във фалшива и злонамерена доброжелателност.